

rozekammige leghorns

In „Geflügel-Börse” nr. 10 lazen we een artikel over rozekammige Leghorns. De schrijver merkt op dat in vergelijking met de enkelkammige, de rozekammige Leghorns maar zeer zelden meer voorkomen. Slechts zelden worden ze ingezonden op een grote tentoonstelling. Er wordt weleens verondersteld dat de rozekammige Leghorns een nieuwe variëteit zijn, omdat zij zo zelden voorkomen. Vroeger hadden de dieren grote, vlezige kammen. Dit had tot gevolg dat in strenge winters de vorst veel schade aan de kopversiering deed.

Men kan aan de rozekammige nog lang niet die eisen stellen als aan de enkelkammige. Door het inkruisen van enkelkammige zijn de rozekammen nog niet zo fijn, als de standaard voorschrijft. Vaak zijn de kammen van voren nog te breed en niet zo gepareld als bij de Wyandotten. Voorts volgt de kamdoorn vaak de nek niet, maar dit moet niet te zwaar genomen worden. Wel is het fout als de kamdoorn ontbreekt of een gespleten doorn optreedt. Deze fout vererft heel sterk. Willen we de fok van de rozekammige Leghorns verder bevorderen, dan moeten we voor ogen houden dat ze een beste leg hebben, ook bij strenge kou, en de fokkers verzekeren, dat deze leg niet slechter is dan bij de enkelkammigen.